

аудиторії, формування ефективних рекламних кампаній, шляхи просування продуктів і послуг на ринку тощо.

Використання повного інструментарію Інтернет-маркетингу надасть користувачам такі переваги: конкретне охоплення цільової аудиторії та можливість відстеження її змін; швидка адаптація до ринкових умов – оперативне оновлення і доповнення асортименту товарів і пропозицій, можливість зміни характеристик продукції і цін; автоматизація обслуговувального процесу потенційних клієнтів – без зайвих витрат надаючи їм необхідний сервіс цілодобово і в будь-якій географічній точці; розширення діяльності компанії, вихід на міжнародні ринки; оптимальний спосіб пошуку потенційних партнерів і інвесторів на національному і зарубіжному ринках.

Використання комплексу інструментарію Інтернет-маркетингу дасть можливість підприємству більш ефективно вести свій бізнес, тобто знижувати витрати виробництва, здійснювати маркетингові дослідження, проводити аналіз ринку, автоматизувати процеси купівлі-продажу та інформування клієнтів, підвищувати ефективність взаємодії покупця і продавця.

Література:

1. Кузнєцова Н. *Інтернет-маркетинг в Україні: проблеми та перспективи [Електронний ресурс] / Н. Кузнєцова / Вісник кийського національного університету імені Т. Г. Шевченка – Київ. – 2012. Режим доступу до ресурсу: http://bulletin-econom.univ.kiev.ua/articles/2012/137/16_137.pdf*
2. Литовченко І. Л. *Інтернет-маркетинг: Навчальний посібник / І. Л. Литовченко, В. П. Пилипчук. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 184 с.*
3. Матіїв І. М. *Інтернет-маркетинг як інструмент розвитку сучасного підприємства / І. М. Матіїв, В. Кушнірюк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/30_NNM_2010/Economics/68237.doc.htm*

Волянська Наталія
ст. гр. ЕПІМ-11,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств і
корпорацій Білан О.С.)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Проблема управління ризиком як одного з найважливіших напрямів наукових і теоретичних досліджень життєдіяльності підприємств, визначення впливовості показника надійності діяльності підприємств для розвитку і становлення підприємництва в Україні пов'язано з необхідністю врахування результатів впливу на роботу підприємств значної кількості ризиків, як потенціальної погрози зниження рівня їхньої надійності.

Останнім часом питання економічного та фінансового ризиків активно обговорюються, що знайшло відображення в наукових працях Б. Райзберга, Ю. Львова, А. Овчарова, І. Бланка, В. Абчука, В. Вітлінського, І. Балабанова, Є. Уткіна, Л. Лігоненко, Н. Ушакової, В. Чернова, В. Гранатурова, А. Замураєва, П. Грабового, Л. Скамай, Л. Шаршукової, Кальверта Дж., Герберта Р., Лінка А., Мура П. і інших авторів.

Ризики впливають на різні сторони роботи промислового підприємства і, в більшості випадків, цей вплив має негативний характер, оскільки, на відміну від торгових або фінансових підприємств, виробничі підприємства рідко заробляють на спекулятивних ризиках. Тому промислове підприємство, зацікавлене у зниженні можливих втрат, пов'язаних із негативним впливом ризиків, має прийняти рішення з низки питань:

- оцінити можливі збитки, пов'язані з економічними ризиками; визначитися, які саме ризики промислове підприємство може і хоче передати іншим суб'єктам економічної діяльності;
- для тих ризиків або тієї частини ризиків, які промислове підприємство залишає на своїй відповідальності, підприємство повинно побудувати ефективну систему прийняття рішень, основною метою якої є зниження можливих втрат від ризиків.

Побудова ефективної системи управління ризиками на промисловому підприємстві неможливо без системного підходу. Системний підхід до управління ризиками ґрунтується на тому, що промислове підприємство являє собою складну систему, що складається з частин, кожна з яких може мати свої цілі. Відповідно, кожна складова такої системи може піддаватися ризикам при досягненні своєї мети. Завданням управління ризиками є оцінка і виявлення взаємодії всіх складових системи промислового підприємства так, щоб загальний ризик системи був мінімальним, а задоволення стратегічної мети підприємства - максимальним. Досягнення ж всіх цілей складових системи практично ніколи не буває реальним. Таким чином, організаційна середовище створює суперечать один одному цілі, а завданням управління ризиками є підвищення сумарної ефективності діяльності всього промислового підприємства.

При прийнятті рішення про необхідність управляючих впливів з метою управління ризиками, дуже важливою є визначення величини ризику та наслідків ризику. Оцінка ризику є однією з найважливіших складових загальної системи управління ризиками промислового підприємства. Оцінка ризику являє собою процес визначення кількісним або якісним способом величини або ступеня ризику. Кількісна оцінка ризику дозволяє отримати найбільш точні рішення. Проте здійснення кількісної оцінки зустрічає і найбільші труднощі, пов'язані з тим, що для кількісної оцінки ризиків потрібна відповідна вихідна інформація, але, як правило, отримання і обробка фактичних даних, пов'язано зі значними проблемами. Так як в Україні ринок інформаційних послуг на даний момент розвинений недостатньо, в якості компромісного рішення необхідно вдаватися до якісних методів оцінки, які базуються на експертних методах.

При прийнятті рішень з управління ризиками ключовим є визначення величин допустимого, критичного і катастрофічного ризику. Традиційно їх визначають для певних видів діяльності.

Під допустимим ризиком розуміється рівень ризику в межах його середнього рівня, тобто середнього по відношенню до інших видів діяльності і господарюючим суб'єктам.

Під критичним ризиком розуміється ризик, рівень якого вище середнього, але нижче максимально допустимих значень, прийнятих в даній економічній системі для певних видів діяльності.

Катастрофічним вважається ризик, який перевищує максимальну межу ризику, що склалася в даній економічній системі.

Економічною передумовою моделювання будь-якої ризикової ситуації виступає комплексний аналіз фінансово-господарської діяльності підприємства. Його проведення дає підставу судити про наявність готовності підприємства йти на ризик, чи навпаки, про необхідність утриматися від здійснення ризикових проектів і спрямувати зусилля на зміцнення свого становища на ринку.

Під механізмом управління ризиком підприємства ми розуміємо цілеспрямовану та керовану систему заходів щодо оптимізації співвідношення між прибутковістю та ризиком для максимізації прибутку та вартості підприємства як на сьогодні, так і на перспективу. Одним із найважливіших етапів управління ризиком є оцінювання його рівня.

Звідси можна зробити висновок, що характерними рисами управління промисловими підприємствами в умовах ризику є:

- наявність невизначеності, яку можна оцінити, тобто імовірнісний характер події, від реалізації якого залежить результат прийнятого рішення;
- можливість генерації декількох різних рішень;
- можливість кількісної або якісної оцінки результатів реалізації прийнятого рішення в залежності від ймовірностей аналізованих подій;
- ймовірність отримання додаткового прибутку або збитків при реалізації більш ризикованого рішення.